

ΤΟ ΠΕΙΡΑ(Γ)ΜΑ

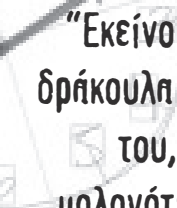
πειρα(γ)ματική πρωτοβουλία ενάντια στο θεσμό της εκπαίδευσης

Το πείρα(γ)μα

... είναι μια πρωτοβουλία συντρόφων/-ισσών από τη συνέλευση του Ρεσάλτο που με έναν αυτοοργανωμένο και αντιεραρχικό τρόπο δοκιμάζει αλλά και δοκιμάζεται, μέσω ενός πείρα(γ)ματικού λόγου, ενάντια στον θεσμό του σχολείου και του εκπαιδευτικού συστήματος γενικότερα. Μακριά από το να αναγνωρίσει το ρόλο του μαθητή (βλεποντάς τον ως έναν ακόμα ρόλο από αυτούς που το κράτος και ο καπιταλισμός απλόχερα μοιράζουν) προσπαθεί να προκαλέσει ρήγματα στη λογική που θέλει τον μαθητή αποκομμένο από την υπόλοιπη κοινωνία. Οπότε μην παραξενευτεί κανείς αν δει κείμενα που δεν αφορούν την μαθητική καθημερινότητα.

Στους δρόμους και τα σχολεία του Κερατσινίου, της Νίκαιας, του Κορυδαλλού, της Δραπετσώνας, το πείρα(γ)μα δεν πουλιέται, δεν αγοράζεται, αλλά μοιράζεται με την κυριολεκτική έννοια της λέξης- μιας και οι ιδέες μας, οι αξίες μας, οι πράξεις μας, η ζωή μας ολόκληρη δεν είναι εμπόρευμα να ανταλλάσσονται με χρήματα ή οτιδήποτε άλλο.

Πάντα επιδιώκοντας την επαφή και την επικοινωνία με όσους και όσες προτιμούν να είναι η άμμος και όχι το γράσο στα γρανάζια του συστήματος.

“Εκείνο που είναι πραγματικά τρομακτικό αναφορικά με τον κόμη δράκουλα δεν είναι ότι στραγγίζει το αίμα των ζωντανών θυμάτων του, γιατί αυτό καθ’ αυτό δεν θα αποτελούσε παρά μια ακόμα, μολονότι ασυνήθιστα ανησυχητική, μέθοδο δολοφονίας. Το ότι ο Δράκουλας προκαλεί τρόμο οφείλεται στο γεγονός ότι κλέβει τη ζωή δίχως να σκοτώνει, μεταμορφώνοντας τα θύματά του με μια διαδικασία σταδιακού εθισμού σε νεκροζώντανα, αρπακτικά πτώματα όπως κι ο ίδιος, που ενταγμένα έτσι στο στρατό των βρυκολάκων του, εμπλέκονται σε έναν ολοκληρωτικό πόλεμο ενάντια σε εκείνους που είναι ακόμα ζωντανοί”

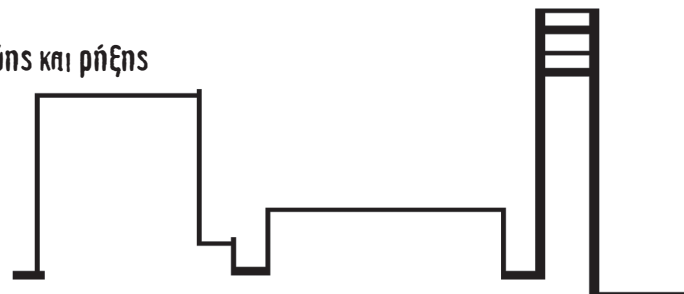
(Ρ. Κουμπερστάιν)

*Θα μου πείτε...κολλάει τώρα ένα κείμενο για τον Δράκουλα σε ένα έντυπο σαν και αυτό...? με την πρώτη ματιά όχι... Έλα όμως ντε... που τελικά αλλάζοντας μια δυο λέξεις αποτυπώνεται η ουσία και ο σκοπός της εκπαιδευτικής διαδικασίας και η λειτουργία της ως “αθόρυβου” κατασταλτικού μηχανισμού και μπλα μπλα μπλα... Δηλαδή αναρωτιέμαι... ποια η διαφορά του δράκουλα τελικά από την οικογένεια, το σχολείο, το στρατό, την εκκλησία, από ολόκληρο το σύστημα???

ΡΕΣΑΛΤΟ

αυτοοργανωμένος χώρος αλληλεγγύης και ρήξης
ερμού 9 κερατσίνι

Για επικοινωνία:
peiragma@hotmail.com
anarxiko-resalto.blogspot.com

Ζούμε σε μία πειθαρχημένη καθημερινότητα, επαναλαμβανόμενη με συνεχείς εξαναγκασμούς και ασταμάτητη κατανάλωση. Ζούμε σε έναν υπολογισμένο χωροχρόνο. Καταναγκαστικά ωράρια στην μισθωτή εργασία και στις αίθουσες διδασκαλίας. Κοινωνικά πρότυπα καλοπέρασης. Ώρες που ξοδεύονται στους ναούς κατανάλωσης ή αλλιώς εμπορικά κέντρα, στα cafe - club της αποκαύνωσης, στα γυμναστήρια και κέντρα αισθητικής για γόπτρο και ομορφιά ή ακόμα και στο σπίτι μπροστά από μία τετράγωνη οθόνη. **Εξατομίκευση, αποξένωση και μοναξιά** μερικά από τα βασικά χαρακτηριστικά. **Άγχος, πίεση, βιασύνη**. Τιμεντένια κτίρια που θυμίζουν φρούρια, ένα γκρι τοπίο, κεντρικές λεωφόροι, μποτιλιάρισμα, έλεγχος, αστυνόμευση, κάμερες ασφαλείας. Ρόλοι διασκορπισμένοι παντού, στη δουλειά, στη βιτρίνα, στις κοινωνικές επαφές. Ιεραρχίες που απαιτούν **υπακοή και συναίνεση**. Υποταγή συνειδήσεων, παθητικότητα. Το **θέαμα** και το **εμπόρευμα** κυριαρχούν. Κάπως έτσι φωτογραφίζεται πλέον η ζωή και η καθημερινότητα στην πόλη.

Η ζωή στη πόλη

Κάποιος προσπαθεί να σύρει τον ήλιο

ένα σιδερένιο κουφάρι άδειο μέσα, η απουσία της ανάσας του.

Μετρώ χτύπους μέσα στην πόλη
υπολείμματα παντού,
αρνούμαι την ληγμένη τροφή
χαλασμένα γλυκίσματα με αφθονία
μοιρασμένα.

Κανένα βλέμμα οίκτου
σε αυτούς που εκπορνεύουν τα
όνειρα.

Μετρώ χτύπους μέσα στην πόλη
Η συνενοχή στα άδεια βλέμματα
κρυμμένες σιωπές, πρόσωπα
φθαρμένα.

Η απουσία του χρώματος...

μόνο γκρι, σκέτο γκρι.

Οι εναλλαγές από μέρα σε νύχτα
σκληρές,
Ασφυξία, στιγμές μαστιγωμένες.

Κάποιος προσπαθεί να σύρει
τον ίσκιο...

αποσπάσματα από το
βιβλίο ιστορίας γ'
λυκείου

από..σπάσματα ιστορίας;;

ΣΧΕΣΗ ΠΕΛΑΤΕΙΑΣ (σελ.61)

Μία σχέση εκούσιας διπολικής ανταλλαγής ανάμεσα σε κοινωνικούς φορείς άνισης κοινωνικής και οικονομικής ισχύος που στηρίζεται στην αμοιβαία ανάληψη υποχρεώσεων παροχής ορισμένων διαφορετικών υπηρεσιών, χωρίς το πνεύμα αυτό των υποχρεώσεων να εντάσσεται σε ένα δεδομένο έννομο ή οπωσδήποτε θεσμοποιημένο σύστημα αξιολογικών κανόνων συμπεριφοράς και αντίστοιχων κυρώσεων.

ΚΟΜΜΑ (σελ.61)

Ένωση πολιτών, οι οποίοι έχουν συσσωματωθεί λόγω κοινών πολιτικών απόψεων, συμφερόντων και στόχων, ώστε να κατακτήσουν μέσω της κατοχής πολιτικών ηγετικών θέσεων τώση εξουσία μέσα σε ένα κράτος, ώστε να μπορούν να πραγματοποιήσουν τους πολιτικούς τους σκοπούς.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ (σελ.84)

(19^ο ΑΙΩΝΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ)

Σημαντικό ρόλο στην κινητοποίηση των οπαδών των κομμάτων έπαιζαν η οικογενειοκρατία, οι πελατειακές σχέσεις και η εξαγορά ψήφων. Η επιλογή των εκλογέων βασιζόταν κατά κύριο λόγο στην κρίση τους για την πολιτική των κομμάτων, στις επιδράσεις που αυτά ασκούσαν κατά περιοχές και στα συμφέροντα κάθε κοινωνικής ομάδας. Για την επιλογή των υποψηφίων βουλευτών, δηλαδή για την τοποθέτηση συγκεκριμένων υποψηφίων στο ψηφοδέλτιο, έπαιζε ρόλο το αν είχαν δικό τους τοπικό κύκλο οπαδών, ο οποίος επηρεαζόταν βεβαίως από πελατειακές σχέσεις και εξυπηρετήσεις.

*όταν η σαπίλα είναι τόσο έντονη ακόμα και το σχολικό βιβλίο ιστορίας αδυνατεί να την καλύψει (αν και καταβάλει φιλότιμες προσπάθειες όπως όλα τα σχολικά βιβλία που σέβονται τον τίτλο τους)

Άλλωστε λίγο πιο κάτω σπεύδει να συμπληρώσει πως άλλη λύση δεν υπήρχε πέρα από τις προτάσεις των κομμάτων για την ομαλότητα και την τάξη στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος. Τα κόμματα υπονόμειαν οτιδήποτε διαφορετικό χρησιμοποιώντας σαθρή επιχειρηματολογία σε σχέση με αναταράξεις, ακραίες καταστάσεις μέσα στην κοινωνία και βιαιοπραγίες... Από τότε μέχρι σήμερα ο ρόλος τους ίδιος. Προβάλλουν την ψηφοφορία και την εκλογή αντιπροσώπων ύψιστο δικαίωμα και ιερή υποχρέωση όλων μας ενώ αποκρύβουν σκόπιμα άλλες διαδικασίες και τρόπους λήψης συλλογικών αποφάσεων. Στην πραγματικότητα η ψηφοφορία και η εκλογή αντιπροσώπων σημαίνει εκχώρηση της προσωπικής και συλλογικής αυτενέργειας, παραίτηση από τον ατομικό και κοινωνικό αυτοκαθορισμό, ανάθεση της καθημερινής μας ζωής και των κοινωνικών υποθέσεων σε κάποιον διαχειριστή ή σωτήρα. Να πάρουμε τη ζωή μας στα χέρια μας. Να αυτοοργανώσουμε την καθημερινότητά μας με τη δημιουργία κοινοτήτων αγώνα, αλληλοβοήθειας και αλληλεγγύης σε κάθε γειτονιά, εργασιακό και εκπαιδευτικό χώρο. Με την αυτοοργάνωση των αντιστάσεων, με τη σύγκρουση και τη ρήξη με την κρατική - καπιταλιστική βαρβαρότητα, για έναν κόσμο ελεύθερο χωρίς εξουσία.

“Η ελευθερία βρίσκεται στην πράξη της απόκτησής της”

Η ιστορία των εξεγέρσεων βαδίζει παράλληλα με την ιστορία της εκμετάλλευσης μέσα στις ανθρώπινες κοινωνίες. Όποιος αποδέχεται την μοιρολατρική αντίληψη ότι “πάντα εκμετάλλευση υπήρχε, δεν αλλάζει τίποτα” πρέπει να αναρωτηθεί και “γιατί πάντα οι άνθρωποι αγωνίζονται, ακόμα και υπό άνισους όρους;”. Ο Νοέμβρης του '73 καθώς και ο Δεκέμβρης του 2008 αποτελούν τέτοιες ιστορικές περιόδους. Μέσα από καταλήψεις, πορείες, γενικές απεργίες, συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής χιλιάδες άνθρωποι αγωνίζονται ενάντια στην καταπίεση που δέχονται από την εκάστοτε εξουσία. Στην αφήγηση της κυριαρχίας όμως οι κοινωνικές εξεγέρσεις και αντιστάσεις καθώς και οι αιτίες που τις δημιουργούν μαζί με τους στόχους που θέτουν, δεν υπάρχουν. Για τους διαχειριστές της “κοινωνικής ειρήνης” ο κάθε Νοέμβρης και ο κάθε Δεκέμβρης προβάλλονται

σαν μια απλή παρέκκλιση ή στην “καλύτερη” περίπτωση μια ανάγκη για μεταρρυθμίσεις και αναδιοργάνωση της κρατικής επιβολής. Ο εξουσιαστικός συρφετός θέλοντας να απονοματοδοτήσει την ιστορική πραγματικότητα των εξεγέρσεων και να διαγράψει τις μνήμες του αγώνα περιφέρει μέσα τα χρόνια επετειακά καρναβάλια με κατάθεση στεφανιών, σχολικές γιορτές, κομματικές παρελάσεις. Γιατί ό,τι η εξουσία δεν μπορεί να καταστείλει το αφομοιώνει. Διαμορφώνει έτσι ένα πεδίο ματαιότητας και ηττοπάθειας προκαταβάλλοντας αρνητικά κάθε ενδεχόμενο αντίστασης και σύγκρουσης. Εν έτει 2010, όσες και όσοι ασφυκτιούμε μέσα σε μια κοινωνία εκμετάλλευσης, αποξένωσης και πειθαρχίας βλέπουμε την προταγματική της εξέγερσης ως αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητας μας αυτοοργανώνοντας τις αντιστάσεις μας ενάντια στην κρατική βία και την καπιταλιστική επέλαση.

Θα βάλω το πρόσωπο μου ανάποδα

Θα βάλω το πρόσωπο μου ανάποδα

και θα ξεχυθώ στους δρόμους.

Οι εντολές σας θα σβήνουν πριν ξεστομιστούν,

τα ποινολόγια σας δε θα γνωρίζουν πώς να με καταχωρήσουν,

οι κάμερες σας δε θα μπορούν να με καταγράψουν,

τα δακρυγόνα σας δε θα μου προκαλούνε ασφυξία,

τα γκλόπς σας δε θα με ακουμπάν.

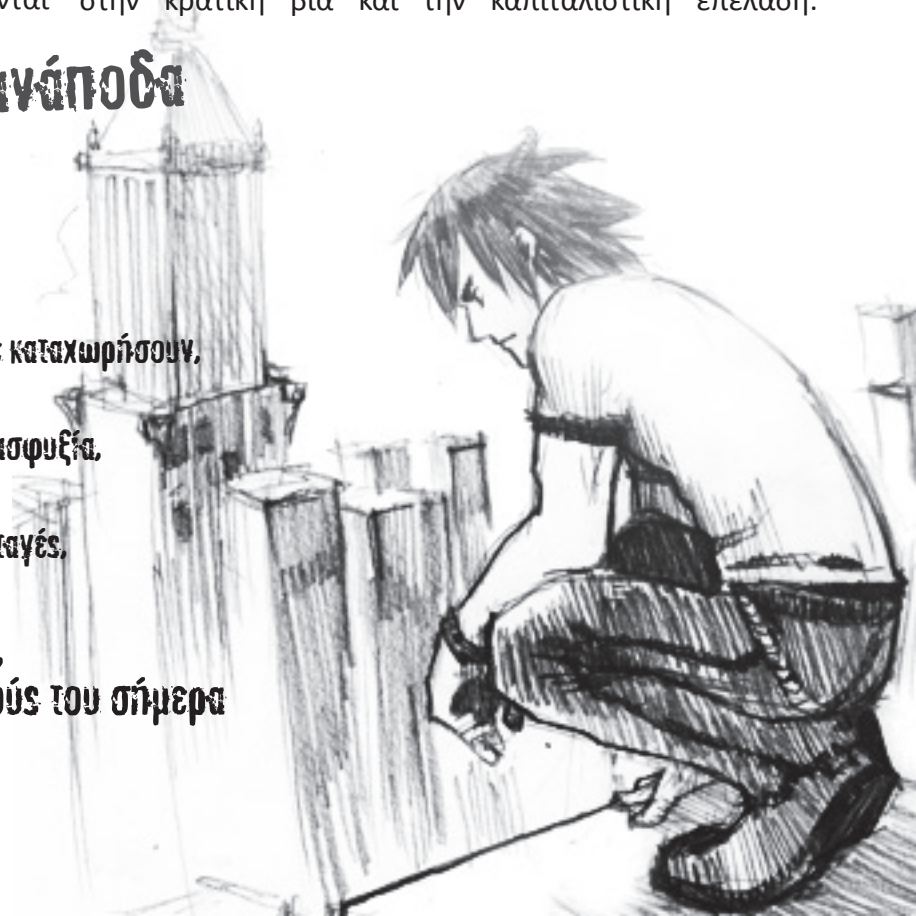
Τέρμα για με το καλούπωμα και τις διαταγές,

τις νουθεσίες και τις υποδείξεις.

Κατεβαίνω να βρω το συνάφι μου,

τις κόρες και τους γιούς του σήμερα

που κυοφορούν το αύριο.

η νοικοκυρά

το θηλυκό

**γυναίκα ή άντρας
δεν γεννιέσαι...**

ΓΙΝΕΣΑΙ

η σύζυγος

ο γενναίος

Η υιοθέτηση και υποστήριξη κάποιων ρόλων μέσα στο σύστημα αποτελούσε και αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο στην επιβίωσή του. Οι ρόλοι αυτοί επιβάλλονται σε κάθε άτομο σε κάθε φάση της ζωής του αφού όλα πρέπει να είναι υπό έλεγχο με στόχο την κερδοφορία. Για την αφομοίωση αυτών των ρόλων επιστρατεύονται όλοι οι μηχανισμοί του συστήματος από τη γέννηση και καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής των ατόμων. Τέτοιοι μηχανισμοί είναι η οικογένεια, το σχολείο, το περιβάλλον εργασίας, η εκκλησία, ο στρατός, η επιστήμη, τα μ.μ.ε.

ο μυώδης

Έτσι, από την barbie και τον action man, μέχρι τα "κοριτσιίστικα" και "αγορίστικα" παιχνίδια στο προαύλιο, από τα ασειακία της παρηγοριάς του στυλ "οι άντρες δεν κλαίνε" μέχρι τους πανικούς των μαμάδων και των μπαμπάδων όταν ανακαλύπτουν κούκλες στα χέρια του αγοριού τους και μπάλες στα πόδια του κοριτσιού τους, από τις τηλεοπτικές διαφημίσεις που θέλουν μόνο τις γυναίκες να χρησιμοποιούνε azax και να πλένουν με cazoline (για να μυρίζειμανούλα...) μέχρι τους άντρες που οδηγούν τις δυνατές, ολοκαίνουριες bmw το μήνυμα είναι ξεκάθαρο: κάθε θηλυκό και αρσενικό έχει ένα σκοπό... να γίνει γυναίκα και άντρας.

η μητέρα

ο μη συναισθηματικός

ο ποδηλάχωνος

Ενάντια στον έλεγχο και τον ετεροκαθορισμό που επιβάλλουν

Αγώνας για την αξιοπρέπεια και τον αυτοπροδιορισμό της ζωής μας.....

αθλητισμός

Η έννοια της άθλησης ήρθε να διαχωρίσει τη φυσική άσκηση των ανθρώπων από τις καθημερινές ασχολίες και να θεσμίσει μία συνθήκη όπου κάποιος γυμνάζεται επί τούτου, για να διαγωνιστεί με σκοπό τη νίκη. Ο αθλητισμός αποτελεί πεδίο (στο πλάι της οικογένειας και του σχολείου) διαμόρφωσης χαρακτήρα και συμπεριφορών που εξυμνούνται από κάθε εθνικό ή παγκόσμιο σύστημα εξουσίας.

Η διάκριση μέσω της εξοντωτικής προσπάθειας, η ολοκληρωτική πειθάρχηση που “απαιτεί” η άθληση, η πρόκριση στόχων και επιθυμιών που καμία σχέση δεν έχουν με την καθημερινή ζωή, η υπακοή στους εκπαιδευτές και η άκριτη αποδοχή της αυθεντίας τους, εμπεδώνονται και αφομοιώνονται εύκολα για να εφαρμοστούν έξω από τους στίβους, στην κοινωνική ζωή. Να προσφερθούν σε καθηγητές, λοχαγούς και αφεντικά, να γίνουν τρόπος ζωής και να αναχθούν σε αδιαμφισβήτητες κοινωνικές και προσωπικές αξίες.

Το πρότυπο του ανθρώπου με χαρακτηριστικά όπως η αρτιότητα, το σφρίγος, η λατρεία του σώματος, η πρόκριση της μορφής και όχι του περιεχομένου, η καθιέρωση μιας διαρκούς ανταγωνιστικής εικόνας που περιφέρεται ανάμεσά μας καθώς και ιδιότητες (αθλητής, επιστήμονας, καλλιτέχνης, κ.α.) αποτελούν σημεία που συνέβαλε καθοριστικά ο αθλητισμός στην παγίωσή τους. Επίσης συνέβαλε στην εύπεπτη προώθηση πλαστών κοινωνικών διαχωρισμών στη βάση των ομαδοποιήσεων μεταξύ φιλάθλων-οπαδών, την διάχυση και νομιμοποίηση της αναγνώρισης αντιπάλων μέσω μιας κουλτούρας που διαμορφώνει τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε τους “άλλους” σχηματοποιώντας παντού γύρω μας εχθρούς. Ο αθλητισμός προερχόμενος από την πολεμική εξάσκηση εν καιρώ ειρήνης και φέροντας όλα τα σύμφυτα μιλιταριστικά χαρακτηριστικά της, μετέφερε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τον πόλεμο μέσα στην “ειρηνική” καθημερινότητα διαμορφώνοντας ένα “αναίμακτο” ανταγωνιστικό πεδίο που υποτίθεται πως υποκαθιστούσε τις αιματηρές μάχες. Είναι ολοφάνερο πως ο αθλητισμός ως ιδεολογία αποτελεί σημαντική παράμετρο στο πλέγμα της επιβολής και της εκμετάλλευσης που μας περιβάλλει. Η ενσωμάτωση και η συστηματική διάδοσή του στο εκπαιδευτικό σύστημα και την στρατιωτική εκπαίδευση απλώς πιστοποιεί την καταβολή και τις αναγωγές του.

facebook

ΠΑΡΑΣΚΕΥΕΣ ΣΤΟ ΡΕΣΑΛΤΟ

Ενάντια στον κόσμο της υποταγής και της εκμετάλλευσης, των στρατών και της αστυνομίας, των κομματικών μηχανών και της διαμεσολάβησης, της μισθωτής σκληρής, του ρατσισμού και του σεξισμού, της κάθε προσαχής που αιχμαλωτίζει την καθημερινότητά μας, του χρήματος και του εμπορεύματος, της αλλοτρίωσης και της εξστομείωσης, των παθητικών διασκεδάσεων και του σκορπίσματος, της τηλεχώνησης, της μοναξιάς και της απομόνωσης, της κάθε είδους πρέζας

ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ ΙΔΑΝΙΚΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ ΓΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

θεματικές συζητήσεις
προβολές ταινιών
παραστάσεις βιβλίων
δημιουργικοί πειραματισμοί
μουσικές και θεατρικές συμπράξεις

*στον χώρο υπάρχει δωρεάν βιβλιοθήκη και έντυπο αρχειακό υλικό

& ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΜΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΒΡΑΔΙΕΣ ΑΥΤΟΜΟΡΦΩΣΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΕΣ ΣΤΟ ΡΕΣΑΛΤΟ

8μ.μ. Δεκέμβριος 2010

3/12: Η «θεραπεία-σοκ» ως μέσο επιβολής των κυρίαρχων και κάμψης των κοινωνικών αντιστάσεων
Προβολή βίντεο: «Το δόγμα του σοκ» (72') - Συζήτηση

10/12: Ο μύθος της «ψυχικής αρρώστιας»: από τη διάγνωση στο βίωμα
Προβολή βίντεο: «Schizelin» (13') - Συζήτηση

17/12: Οι υπηρεσίες του χριστιανισμού στη διαίωνιση της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης
Προβολή βίντεο (30') - Παραοίηση

αναπρογραμματισμός μέσω αλληλεσχολής & ρήξης - Εργαστήριο 9, Κερατών (100 μέτρα από Πλ. Λαού) / αναπαινευτικαελευθερωτικοι.com

Σάββατο 18 δεκέμβρη 19.00
προβολή στο ρεσάλτο "ΤΟ ΚΥΜΑ"

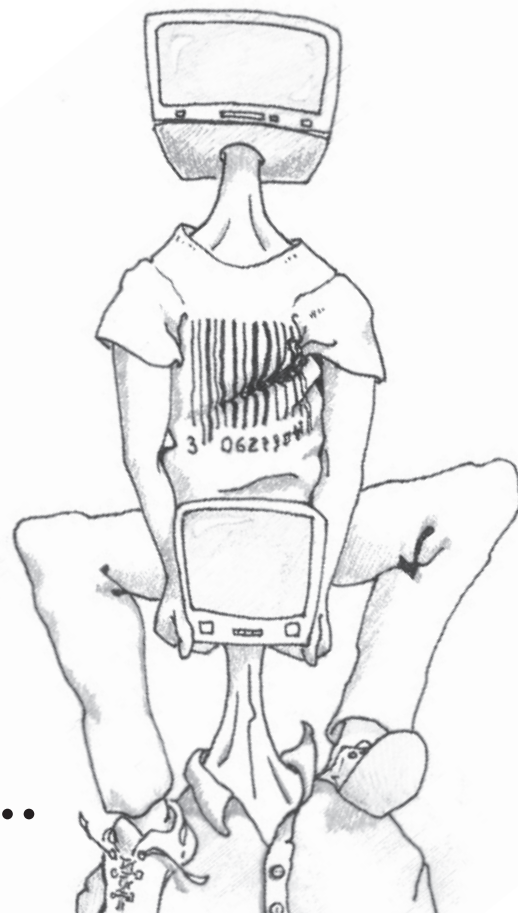
Το facebook αποτελεί ένα must εργαλείο της εποχής. Κάνουμε φίλους, αναρτούμε φωτογραφίες, στοιχεία ταυτότητας και συμμετέχουμε με χαρά σε ηλεκτρονικές εφαρμογές που μας ζητούν να δηλώσουμε πράγματα όπως ποιος είμαστε, ποιά είναι η αγαπημένη μας στάση στο sex.. Δημιουργούμε μία προσωπική σελίδα, η οποία ουσιαστικά υποδηλώνει τη δικτυακή μας δραστηριότητα. Αν θέλουμε, να μας βρουν γνωστοί και φίλοι, είμαστε "υποχρεωμένοι" να χρησιμοποιήσουμε το πραγματικό μας όνομα. Το facebook κλασάρεται ως μια υπηρεσία κοινωνικής δικτύωσης όπου οι χρήστες του επικοινωνούν μεταξύ τους, δημιουργούν καινούργιες σχέσεις, συγκροτούν ομάδες κοινού ενδιαφέροντος. Τι και αν είναι ένα παγκόσμιο φακέλωμα για χάρη των «μεγάλων» (πολυεθνικές, κράτη, διαφημιστές κτλ). Τι και αν αποτελεί τη μεγαλύτερη φωτογραφική βάση δεδομένων που δημιουργήθηκε ποτέ αφού στους υπολογιστές του είναι αποθηκευμένες 2 δισεκατομμύρια φωτογραφίες που αυξάνονται ραγδαία σε καθημερινή βάση. Το λέει άλλωστε και η άδεια χρήσης, εκείνο το μακρύ κείμενο κάτω από το οποίο πάντα δηλώνουμε *I agree*. «Χρησιμοποιώντας το facebook συμφωνείτε στη μεταφορά προσωπικών σας δεδομένων στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Μπορεί να υποχρεωθούμε να διαθέσουμε τα προσωπικά σας στοιχεία έπειτα από νομικές αιτήσεις ή δικαστικές αποφάσεις. Αυτό μπορεί να σημαίνει τη διανομή πληροφοριών σε τρίτες εταιρίες, δικηγόρους ή πράκτορες κυβερνητικών υπηρεσιών».

Μπορείς να κάνεις λεφτά από τη φιλία; Ναι.

Μπορεί οι χρήστες να έχουν κάποιους περιορισμούς στην περιήγηση των προφίλ αλλά το facebook μπορεί να τους δει όλους. Ως υπηρεσία είναι εξαιρετικά εύχρηστη και χαριτωμένη. Διατίθεται ένα πλήθος εφαρμογών με τεστ προσωπικότητας, τα οποία σου αποκαλύπτουν πόσο καλός εραστής είσαι ή σε ποιο είδος καταστροφής αντιστοιχείς. Έτσι, όσο εσύ απαντάς σε ερωτηματολόγια για να μάθεις με ποιον τρόπο φιλάς, προσφέρεις στην υπηρεσία την ευκαιρία να μάθει όχι μόνο τα δημογραφικά σου στοιχεία, αλλά και από ποιο πλευρό κοιμάσαι το βράδυ. Οι μεγαλύτερες εταιρίες μετρήσεων συνεργάζονται μαζί του, όπως και οι ισχυρότερες πολυεθνικές, αφού διαπιστώνουν ότι μπορούν να κατευθύνουν τη διαφημιστική τους καμπάνια στο πλέον εξειδικευμένο κοινό που δημιουργήθηκε ποτέ. «Όταν χρησιμοποιείτε το facebook ίσως δημιουργήσετε το προσωπικό σας προφίλ, σχέσεις, ανταλλάξετε μηνύματα και κάνετε χρήση των εφαρμογών του διοχετεύοντας προσωπικές πληροφορίες σε διάφορα κανάλια. Εμείς συλλέγουμε αυτές τις πληροφορίες για να σας προσφέρουμε εξατομικευμένες εφαρμογές».

Έχω και facebook, πάμε μια βόλτα;

Σχέσεις επιφανειακές, στιγμιαίες δημιουργούνται, μεταλλάσσονται και διαγράφονται με ένα κλικ.. Πλευρές της προσωπικότητας και χαρακτηριστικά (πολλές φορές ψεύτικα) που δραματοποιούνται για να εντυπωσιάσουν. Χρήστες άτολμοι στην προσωπική τους ζωή, προσπαθούν να χτίσουν την αυτοεκτίμησή τους μέσα από συγκρίσεις (π.χ. compare hotness) και διαγωνισμούς του Facebook, ενώ εισπράττουν φιλοφρονήσεις και likes για την απόκρυφη φωτογραφία που 'ανέβασαν'. Σαηγευτικά και ψεύτικα προφίλ, που προκαλούν ρίγη σε χιλιάδες άγνωστους θαυμαστές-τριες, εικονικά κέρασματα και δώρα, υπενθύμιση γενεθλίων και σημαντικών στιγμών. Η σημασία που αποδίδεται σε μια κακή βαθμολογία στα ratings του facebook είναι τεράστια αφού όλοι προσπαθούν να παρουσιάσουν ένα τέλειο, ενδιαφέρον προφίλ. Ξαφνικά οι χρήστες βυθίζονται σε μια ψευδαίσθηση κοινωνικότητας. Διεκδικούν ο ένας την προσοχή των άλλων που υπό άλλες συνθήκες δεν θα θυσίαζαν ούτε λεπτό από το χρόνο τους...

«Τα αφεντικά καταλαβαίνουν μόνο μια γλώσσα: απεργία, μπλόκα, σαμποτάζ»

«ενάντια στην εκμετάλλευση να μπλοκάρουμε την οικονομία»

MADE IN FRANCE

Για άλλη μια φορά οι γαλλικές πόλεις γίνονται εστία ανάφλεξης. Μπλόκα λυκείων, σιδηροδρομικών σταθμών, διυλιστηρίων, εθνικών οδών, καταλήψεις δημοσίων κτιρίων, χώρων εργασίας, εμπορικών κέντρων, στοχευμένες διακοπές ηλεκτρικού, καταστροφές εκλογικών κέντρων και δημαρχείων. Μαζικές διαδηλώσεις και συγκρούσεις. Το εκρηκτικό μείγμα παράγεται από τη συνάντηση της γενιάς των μεσήλικων με τη γενιά των παιδιών τους, ντόπιων και μεταναστών. Αυτών, που καλούνται να αποδεχτούν την ωμότητα της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας, την ερημοποίηση της καθημερινής ζωής.

“3ΚΠΑΙΔ3ΥΤΙΚΑ” Ν3Α

Παρέμβαση μαθητών στην παρέλαση Χανίων.

- Έκαναν πορεία μόλις τελείωσε η παρέλαση των γυμνασίων. Στα 100
- μέτρα εμφανίστηκαν μπάτσοι οι οποίοι έκλεισαν το δρόμο, αλλά τελικά
- οι οργισμένοι μαθητές έσπασαν την αλυσίδα και συνέχισαν. Ακολουθούν
- αποσπάσματα από το κείμενο των μαθητών.
- “200 τουλάχιστον μαθητές συγκεντρωθήκαμε με σκοπό να διαδηλώσουμε
- για τα προβλήματα της παιδείας και σκοπεύαμε να το κάνουμε
- διακόπτοντας την παρέλαση. Η απόφαση για την πορεία αυτή πάρθηκε
- μέσω των συντονιστικών που γίνονται τακτικά τον τελευταίο καιρό.”
- “Ημαστε όλοι συνειδητοποιημένοι και ξέραμε τι θέλουμε να κάνουμε και
- γιατί ήμαστε εκεί. Όπως ξέραμε και ότι αυτό που θέλαμε να καταφέρουμε
- ήταν δύσκολο.”
- “Δεν κάναμε πορείες γιατί δεν είχαμε κάτι καλύτερο να κάνουμε.
- Παλεύουμε για το μέλλον μας και το ξέρουμε. Μόνοι μας μέχρι στιγμής
- αλλά το κάνουμε.”

Σε εφαρμογή η ξεχασμένη διάταξη (πράξη νομοθετικού περιεχομένου)

που αναφέρεται σε παράτυπες διαδικασίες λήψης μαθητικών αποφάσεων. Διευθυντές σχολείων και γονείς κλήθηκαν στα αστυνομικά τμήματα, για να δώσουν πληροφορίες για μαθητές που συμμετείχαν στις καταλήψεις των σχολείων τους και για τυχόν φθορές. Για όσους μάλιστα δεν ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα, πήγαν οι ίδιοι οι μπάτσοι και ζήτησαν πληροφορίες για υποκινητές και αξιόποινες πράξεις. Οι σχολικές αρχές πλέον καλούνται να δηλώνουν στους μπάτσους τις κινητοποιήσεις που διεξάγονται στα σχολεία και ποιοι συμμετέχουν σε αυτές, ώστε να κατηγορούνται. ΠΙΣΩ ΡΟΥΦΙΑΝΟ!!!

Είναι ολοφάνερη η ολομέτωπη επίθεση του κράτους σε κάθε νέα εστία αντίστασης, (βλ. μεταφορείς, μαθητές) και η προσπάθεια άμεσης καταστολής της, ώστε να μη προλάβει να προβληθεί και να διασυνδεθεί κοινωνικά.

● ένα τραγούδι γραμμένο
● για τα σχολικά κέλια
● από τα...

δακρυγόνα

Ξύπνα αθώε μαθητή

Μια ζωή μες τα σχολεία σε διδάσκουν με μανία
Κάτι που το δεν παιδεύει και σε πνίγει στα θρανία
Σε διδάσκουν με τη βία φωνές βρισίδια μεγάλη ιστορία
Σε διδάσκουν θες δεν θες σε πεθαίνουν απ' το στρες
Λατρεύουνε τον ρατσισμό, φασισμό και εθνικισμό
Θέλουνε να είσαι φυτό και να προσκυνάς έναν θεό
Να φοβάσαι μην αργήσεις και σεβασμό σε αυτούς να δείξεις
Σε έναν τύπο μαλάκα παρτάκια που φωνάζει στα παιδάκια
Οι κανόνες να τηρούνται
Οι μαθητές τους βαθμούς τους να φοβούνται
Σπίτι έχεις τους γονείς που θέλουν πάνω απ' τους άλλους να φανείς
Ξύπνα αθώε μαθητή

Φώναξε στον καθηγητή
Μίλα όπως σου μιλάει και εσύ
Από μέσα σου βγάλε την οργή
Σου γεμίζουνε τις ώρες
με σύνορα και μ' άλλες χώρες
θρησκευτικά, φιλοσοφικά
βάλε φωτιά σε όλα αυτά
Άνοιξε τα μάτια αμέσως
σε βιάζουνε εμμέσως
Σου ευνουχίζουν το μυαλό
Ξεκινάει ο πόνος στις 8
Μέχρι το μεσημέρι στις δύο
Αυτό που κάνουνε είναι γελοίο
Είναι όμως και τραγικό
Που δεν κάνουμε τίποτα γι' αυτό

πορεία για θάνατο μαθητή

Στις 14 Οκτωβρίου, στα Χανιά, ο Στράτος Π. αρνείται να σταματήσει σε σήμα μπάτσων. Ακολουθεί άγρια καταδίωξη.

Το όχημα του 19χρονου συγκρούεται με διερχόμενο αυτοκίνητο. Μια βδομάδα μετά ο Στράτος είναι νεκρός. Ο θάνατός του είναι ξεκάθαρα μια ακόμα δολοφονία από τις ένοπλες συμμορίες του κράτους.

Στις 18/11 πραγματοποιείται πορεία 150 ατόμων στα Χανιά για τη δολοφονία του μαθητή η οποία πραγματοποιεί συμβολική επίθεση με χρώματα και πέτρες στα γραφεία των συνδικαλιστών μπάτσων, στην πλατεία δικαστηρίων.

Οι μπάτσοι απαντούν με δακρυγόνα και συλλαμβάνουν δύο άτομα.

Μέσα στον Οκτώβρη ο αστυνομικός διευθυντής Πειραιά έδωσε εντολή να γίνονται νωρίς κάθε πρωί

περιπολίες

στα σχολεία, με στόχο να εμποδίσουν τους μαθητές που ενδεχομένως θα επιχειρήσουν να καταλάβουν το χώρο του σχολείου.

"Αθωώθηκαν" οι 115 μαθητές και μαθήτριες

από τα σχολεία της Ορεστιάδας, της Βύσσης και του Κυπρίνου που δικάζονταν, μέσα στον οκτώβρη, για τις καταλήψεις των σχολείων τους το φθινόπωρο του 2009. Ταυτόχρονα με το δικαστήριο, στους δρόμους της Ορεστιάδας, πραγματοποιήθηκε πορεία αλληλεγγύης στους μαθητές που δικάζονταν, από εκατοντάδες άτομα. Ήταν μία από τις μεγαλύτερες πορείες που έχουν γίνει στην Ορεστιάδα...

peiragma@hotmail.com
anarxiko-resalto.blogspot.com